

[Himmelstrup.]

at de lempelser, som er indført, burde falde bort, nu da pengevæsenet i Danmark kan betragtes som nogenlunde normaliseret. Imidlertid kommer banken til den konklusion, at efter omstændighederne kan man gå med til en forlængelse indtil udgangen af april 1955, selvom det altså af skrivelsen fremgår, at man i virkeligheden mener, at tidspunktet nu er inde til den endelige afvikling af de midlertidige bestemmelser.

Jeg læser de bemærkninger, som nationalbanken gør herom, på den måde, at man i ordene „efter omstændighederne“ skal lægge, at nationalbanken er af den opfattelse, at man skulle gå til en endelig revision, en gennemgang af bankloven af 1930, og det vil man gerne levne handelsministeriet en vis tid til.

Jeg synes, at handelsministeriet i bemærkningerne til lovforslaget og den højtærede minister i sin forelæggelsestale i for høj grad tager nationalbankens udtalelser til indtægt for gennemførelsen af det her foreliggende lovforslag og siger som så: nationalbanken og privatbankerne siger sådan og sådan, de er jo i virkeligheden enige om, at forlængelsen bør finde sted. Jeg synes, at det er en, hvad skal jeg sige, meget frejdig syntese af de to skrivelser, for reelt er nationalbanken jo imod en forlængelse. At man så måske for fredens skyld, for at bevare et fredeligt forhold til de private banker, siger: lad dem i Guds navn få halvandet år til, er en anden sag. Men så mener banken rigtignok, at den tid skulle benyttes til at foretage en virkelig gennemgang af bankloven, og her henviser nationalbanken i sin skrivelse til to ting, specielt til bestemmelsen i den nuværende banklovs § 11, likviditetsparagraffen, og dernæst til den kendsgerning, at bankloven er 23 år gammel, og at der i den tid er indhøstet en række erfaringer på dette område.

Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede handelsminister, om det er tanken i handelsministeriet at benytte de halvandet år, som forlængelsen af denne lovs gyldighed giver dem, til en almindelig gennemgang af bankloven. Hvis den højtærede handelsminister svarer ja hertil, så vil jeg mene, at man kan gennemføre lovforslaget uden

videre; hvis den højtærede handelsminister svarer nej, vil det forekomme mig rigtigst, at man får en ganske kort udvalgsbehandling, for at man kan blive klar over nationalbankens stilling til denne sag. Men jeg er altså i og for sig enig med den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, i, at nationalbankens anbefaling af dette lovforslag er ganske overordentlig kølig. Man ønsker i virkeligheden, at lempelserne skal falde væk nu. Jeg beder den højtærede handelsminister udtale sig om, hvorvidt man i handelsministeriet overvejer en almindelig gennemgang af bankloven af 1930.

Weikop: Også jeg har hæftet mig ved nationalbankens skrivelse, og af den fremgår det, at ved udgangen af året 1952 opfyldte størsteparten af bankerne bestemmelserne i bankloven uden hensyn til lempelserne i tillægsloven, men på den anden side fremgår det også af denne skrivelse, at der i de første 5 måneder af 1953 har været en mindre stigning i antallet af de banker, der stadig må tage hensyn til tillægsloven. Jeg ser meget vel, at nationalbanken ikke tillægger den stigning nogen betydning, og jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Himmelstrup i, at når nationalbanken „efter omstændighederne“ går ind for denne forlængelse, er det ud fra den opfattelse, at den ønsker at give ministeriet tid til at arbejde med ændringen af selve bankloven. Derfor er det også i henhold til denne skrivelse nærliggende at tro, at der i øjeblikket arbejdes på ændringer af bankloven af 1930. Ganske vist kom den højtærede handelsminister ikke ind herpå, men det kan jo være tilfældigt.

Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at overfor nationalbankens synspunkt, som er trådt stærkest i forgrunden, står De danske Bankers Fællesrepræsentations opfattelse, og den går, som det allerede er sagt, ud på, at man egentlig ønsker, at disse bestemmelser ikke skal være midlertidige, men permanente. Den højtærede handelsminister er ikke kommet meget ind herpå, og jeg tør heller ikke sige, at nationalbankens skrivelse giver virkelige oplysninger herom, eller at den ligefrem polemiserer mod de private banker. Jeg synes, at der mangler lidt. Der er altså, kan man godt sige med